

Dosarul nr. Ira-88/2023
I-19088073-01-Ira-19012023

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Dănăuță Victor Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 13.04.2019 – 26.10.20Xxxxx;
2. Instanța de apel: 26.01.2022 – 05.10.2022;
3. Instanța de recurs ordinar: 19.01.2023 – 22.02.2023.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 26 octombrie 20Xxxxx, Dănăuță Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 19Xxxxx alin. (1) Cod penal (c/p 2019030473), la 8 (opt) luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

A fost recunoscut Dănăuță Victor vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (c/p 2018020493) la 1 (un) an închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost recunoscut Dănăuță Victor vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (c/p 2018090178) la 1 (un) an închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost recunoscut Dănăuță Victor vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (c/p 2019010431) la 1 (un) an închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, lui Dănăuță Victor, prin concurs parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Dănăuță Victor, la 29 aprilie 2018, aproximativ în intervalul de timp de la ora 04:00, până la ora 14:00, având intenția sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în apartamentul nr. 5, amplasat în casa de locuit de pe str. Xxxxx, mun. Chișinău, prin acces liber,

pe ascuns a sustras din portmoneul cet. Iacob Gheorghe, bani și anume 300 (trei sute) euro, care conform cursului oficial al BNM la 29.04.2018, constituiau echivalentul a 6042 lei, 50 (cinci zeci) dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM la 29.04.2018, constituiau echivalentul a 826,50 lei și 400 lei, adică bani în sumă totală de 7268,50 lei, cu care a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Iacob Gheorghe Anatol o daună materială considerabilă.

Tot el, în dimineața zilei de 13 august 2018, aflându-se în casa cet. Șontea Daniela, situată în s. Cuhnești r. Glodeni, a găsit cheile de la automobilul de model „XXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX ce aparține în posesie personală ultimei, după care a urcat la volanul automobilul dat și împreună cu Șontea Silvestru s-au deplasat în or. Glodeni și mun. Bălți, iar în jurul orei 15.00 s-au întors la domiciliul Șontea Daniela, unde el a parcat automobilul pe stradă în fața gospodăriei și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, profitând de faptul că Șontea Silvestru a intrat în casă și nu este observat de nimeni, tainic a sustras automobilul de model „XXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX, precum 400 MDL ce se aflau în salon, pe care i-a însușit și a părăsit locul infracțiunii, prin ce a cauzat părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 60007 lei.

Tot el, acționând intenționat și înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, la 07 martie 2019, aproximativ ora 07:50, în timp ce locuia temporar la domiciliul lui Moruz Ion și anume în apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. Chișinău, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, a sustras pe ascuns din cutia de la telefonul mobil, ce se afla în pe dulapul din apartamentul respectiv, bunuri ce aparțin părții vătămate, și anume trei lăntișoare din aur a câte 2000 lei fiecare, două brățări din aur a câte 3000 lei fiecare, o pereche de cercei din aur pentru copii, la preț de 1500 lei și din buzunarul scurtei mijloace bănești în numerar în sumă totală de 180 lei, după care cu bunurile sustrase a plecat din apartament într-o direcție necunoscută. Astfel, victimei i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 13680 lei.

Tot el, la XXXXX martie 2019, aproximativ la ora 04:00, având intenția răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, aflându-se în ap. XXXXX de pe str. XXXXX 9A, mun. Chișinău, a sustras cheile automobilului de model „XXXXX” cu n/î XXXXX.

Continuându-și acțiunile infracționale a răpit mijlocul de transport de model „XXXXX” cu n/î XXXXX, de culoare roșie, la preț de 1600 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 31 205, XXXXX lei, ce aparține cet. Melega Andrei. Ulterior, deplasându-se cu mijlocul de transport răpit, l-a abandonat în extravilanul or. Florești.

2. Sentința menționată a fost atacată cu *apel*, de către avocatul Russu Alexandr în interesele inculpatului Dănăuța Victor, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a sentinței cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu aplicarea unei pedepse definitive prin prisma art. 84 Cod penal, închisoare pe un termen de 2 ani (în loc de 3 (trei) ani stabilită de prima instanță), iar în temeiul art. 90 Cod penal

de a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului pe un termen de 5 ani.

2.1 În motivarea cerințelor sale a invocat că:

- inculpatul la faza înaintării bănuirii cât și a învinuirii și-a recunoscut vina în infracțiunile incriminate, indicând că se căiește de cele comise fapt ce denotă că acesta din start a conștientizat gravitatea faptelor comise și totodată a mers la conlucrarea cu organul de urmărire penală;

- inculpatul dispune de un șir enorm de circumstanțe atenuante ce sunt valorificate în favoarea acestuia, care reflectă prin sine pericolozitatea redusă acestuia, prin raportare cu fapta comisă. Prin urmare conform art. 76 Cod penal a indicat prezența următoarelor circumstanțe atenuante și anume are un loc de trai permanent, a mers la conlucrarea organului de urmărire penală, infracțiune face parte din categoria mai puțin grave, a recunoscut faptul comiterii infracțiunii, sa căit de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, la evidența medicului narcolog nu se află. Susține că toate aceste circumstanțe atenuante denotă expres faptul că inculpatul a conștientizat acțiunile sale, iar reeducarea acestuia este pasibilă cu aplicarea unei pedepse minimale prevăzute de normele încriminate,

- deși inculpatului urmează a fi stabilită o pedeapsă de 2 ani închisoare, executarea eventualei pedepse nefiind rațională, motiv pentru care potrivit art. 89 alin.(2) lit. a) și art. 90 alin. (1), (2) Cod penal solicită a fi dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, deoarece infracțiunile comise de către ultimul se califică ca fiind mai puțin grave, aspect ce denotă pericolozitatea redusă a acestuia.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2022 a fost respins, ca nefundat, apelul declarat de către avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului Dănăuță Victor cu menținerea sentinței atacate.

3.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel, vverificând probele și analizând ansamblul de probe din cauza penală, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a constatat că, în acțiunile lui Dănăuță Victor sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d), art. 186 alin.(2) lit.d), art. 186 alin.(2) lit. d), și art. 19 Xxxxx alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului Dănăuță Victor, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, iar încadrarea juridică făcută de către instanța de fond corespunde circumstanțelor de fapt a cauzei și materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de fond, verificate prin citire în apel și anume prin: - declarațiile părții vătămate Iacob Gheorghe; - procesul - verbal de cercetare la fața locului din 29.04.2018 prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii (f.d. 23); - declarațiile părții vătămate Șontea Daniela; declarațiile martorilor Șontea Silvestru; Agachi Gheorghii; Moga Nicolae; Burduja Serghei; - procesul-verbal din 13.08.2018 de consemnare a plângerii orale

ale lui Șontea Daniela (Vol. I, f.d. 4); - plângerea cet. Șontea Daniela din 13.08.2018 (Vol. I, f.d. 5); - extras de pe Site-ul „kurs-md”, conform căruia la data de 13.08.2018 suma de 3100 euro a constituit suma de 58607,36 lei. (Vol. I, f.d. 14); - proces-verbal din 04.02.2019 de cercetare la fața locului și proces verbal de ridicare de la domiciliul cet. Burduja Serghei a automobilului de model „Xxxxx (Vol. I, f.d. 180,192); - proces-verbal din 13.02.2019 de examinare a actelor ridicate din automobilul de model „Xxxxx” (Vol.I, f.d.Xxxxx1); - proces-verbal din 13.02.2019 de examinare a automobilului de model „Xxxxx”, potrivit căruia în salon au fost depistate mai multe acte pe numele lui Șontea Daniela (vol. I, f.d. Xxxxx8); - declarațiile martorului Boișteanu Octavian; - procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 13.04.2019, prin care partea vătămată, Moruz Ion a recunoscut în comiterea furtului și anume pe cet. Dănăuță Victor (f.d. 29); - procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 15.04.2019, prin care martorul, Brașoveanu Lilia l-a recunoscut pe cet. Dănăuță Victor (f.d. 87); - procesul-verbal din 15.04.2019 de ridicare de la cet. Moruz Ion a unei cutii destinată pentru păstrarea telefonului mobil (f.d. 31-33); - procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.04.2019 (f.d. 34); - proces-verbal din 16.05.2019 de confruntare, între partea vătămată, cet. Moruz Ion și învinuitul, cet. Dănăuță Victor (f.d. 95); - declarațiile martorului Cibotari Andrei; - proces-verbal de ridicare din 25.03.2019, a automobilului de model „Xxxxx” de culoare roșie și a pașaportului tehnic al automobilului menționat supra (f.d. 23); - proces-verbal de examinare din 25.03.2019, a automobilului de model „Xxxxx” care dispune de mai multe deteriorări vizibile (f.d. 25).

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Dănăuță Victor încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal - (episodul cu Iacob Gheorghe), art. 186 alin (2) lit.d) Cod penal - (episodul cu Șontea Daniela), art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal - (episodul cu Moruz Ion), conform semnelor constitutive ale infracțiunii: furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile, precum și infracțiunea prevăzută de art. 19Xxxxx alin. (1) Cod penal (pe episodul cu răpirea mijlocului de transport „Volkswaghen Vento”) conform semnelor constitutive ale infracțiunii: răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire.

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia instanța de apel a constatat că, prima instanța la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, în măsura deplină a ținut cont de prevederile art., art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază și agravează răspunderea vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Contrar alegațiilor părții apărării din cerere de apel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, instanța de fond, la stabilirea pedepsei, corect a ținut cont că, Dănăuță Victor, a comis mai multe infracțiuni care fac parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpatului care a recunoscut vinovăția, nu a reparat prejudiciul părților vătămate, la evidența medicului psihiatru nu se află, nici la evidența medicului narcolog nu se află, anterior a fost judecat la pedepse penale neprivative de libertate, însă a comis noi infracțiuni, ce denotă că inculpatul nu a făcut concluzii pozitive pentru sine, iar pedepsele penale aplicate anterior nu și-au atins scopul pedepsei penale, inculpatul continuând comportamentul antisocial prin săvârșirea de noi infracțiuni comise cu scop de cupiditate.

La caz, instanța de apel a menționat că, nu pot fi reținute argumentele apărării privind aplicarea unei pedepse mai blânde, or, sentința este una legală și întemeiată din motivele menționate supra.

Prin urmare, instanța de apel a respins alegațiile avocatului în interesele inculpatului, precum că, deși au fost un șir de circumstanțe atenuante totuși acestuia i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră solicitând să-i fie stabilită pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei-penale de către inculpatul Dănăuță Victor, or, instanța de apel a reținut că, chiar dacă ultimul a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise, a conlucrat cu organul de urmărire penală, reeducarea și corectarea inculpatului va fi posibilă anume prin executarea pedepsei cu închisoare și executarea reală a ei, ori datele despre persoana inculpatului în mod cert au demonstrat că acesta nu poate fi corectat fără a fi izolat de societate, deoarece numărul și frecvența infracțiunilor comise au dovedit cert că, inculpatul sustrage bunurile materiale ale altor persoane în scop de cupiditate, care a devenit îndeletnicire a inculpatului în vederea întreținerii sale materiale în societate.

Instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei instanța de fond corect a ținut cont de faptul că inculpatul anterior a mai comis infracțiuni și a fost condamnat, careva concluzii pozitive nu și-a făcut și a săvârșit din nou trei episoade de furt într-o perioadă restrânsă de timp.

Instanța de apel consideră că în speță, instanța de fond la stabilirea pedepsei a respectat cerințele de motivare referitor la procedura de executare a pedepsei de către inculpat, precum și a luat în considerație atitudinea acestuia față de consecințele survenite, ținând cont de faptul că inculpatul anterior a mai comis infracțiuni similare, însă fiind pedepsit cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, apoi cu amenda penală, nu a conștientizat cele săvârșite și a comis infracțiuni noi, astfel, fiind predispus în continuare de săvârșirea altor infracțiuni, iar acestea circumstanțe ale cauzei penale denotă cert la necesitatea aplicării inculpatului pedepsei privative de libertate.

Cât privește cererea inculpatului Dănăuță Victor privind aplicarea în privința lui a Legii cu privire la amnistie, instanța de apel a reținut că, această cerere este nefondată și urmează a fi va respinsă, ori potrivit datelor despre persoana inculpatului, acesta face parte din categoria persoanelor, pentru care conform art.6 din Legea nr.243 din 24.12.20XXXX au fost prevăzute interdicții la aplicarea legii privind amnistia.

În acest punct de analiză, instanța de apel a precizat că, inculpatul nu poate beneficia de exigențele actului de amnistie și nu poate fi liberat de pedeapsa penală în prezenta pricină, or, anterior au fost încetate cauzele de trei ori pe motivul împăcării părților, prohibiție impusă expres de legiuitor.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, la cazul dedus judecării inculpatul Dănăuță Victor cade sub incidența restricțiilor formulate în art. 6 din Legea nr. 243 și în privința lui nu poate fi aplicat actul de amnistie respectiv.

4. Decizia instanței de apel este atacată, cu recurs ordinar, avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului care invocând temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct. 4),6),10),12) Cod procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care sa fie dispusă aplicarea în privința cet. Dănăuță Victor a unei pedepsei mai blânde.

4.1 În motivarea recursului se indică că:

- instanța de apel neîntemeiat a respins solicitarea apărării, de a-i fi aplicată inculpatului o pedeapsă mai blândă cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal deoarece în privința cet. Dănăuță există un șir - de circumstanțele atenuante ce sunt valorificate în favoarea acestuia, prin care se reflectă pericolozitatea-redușă a acestuia, are un loc de trai permanent pe teritoriul RM, a mers la conlucrarea organului de urmărire-penala, infracțiunea face parte din categoria mai puțin gravă, a recunoscut faptul comiterii infracțiunii, s-a căit de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, nu se află la evidența medicului narcolog;

- toate acestea circumstanțele atenuante, de fapt, denotă expres faptul că inculpatul a conștientizat acțiunile sale, iar corectarea și reeducare acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse minimale, prevăzută de normele incriminate, în coroborare cu reducerea pedepsei prin aplicarea art.364¹ Cod procedură penală;

- deși, inculpatului urmează a-i fi stabilită o pedeapsă de 2 ani închisoare, executarea eventualei pedepse stabilite inculpatului, nu este rațională de a fi executată, motiv pentru care potrivit art.89 alin.(2) lit. a) și 90 alin.(1), (2) Cod penal, urmează a fi suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoarea,

- este necesar de a aplica în privința cet. Dănăuța amnistia, or, acesta a săvârșit infracțiuni mai puțin grave.

5. La recursul ordinar declarat de către avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia invocând că, instanța de apel just a ajuns la concluzia menținerii sentinței de condamnare a lui Dănăuță Victor la pedeapsa definită sub formă de 3 ani închisoare. Or, această soluție a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 7,61,75-77 Cod penal.

Acuzarea a invocat că, instanța de apel just a constatat cp la caz inculpatul Dănăuță Victor cade sub incidența restricțiilor prevăzute de art. 6 alin. (1) lit. h) al Legii nr. 243 privind amnistia. Or, în privința acestuia anterior de trei ori a fost înlăturată răspunderea penală, în temeiul art. 109 Cod penal.

6. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosar și a motivelor invocate, ținând cont de opinia procurorului*

expusă în referință, care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Recurentul în recursul ordinar declarat, indică temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin.(1) pct.4),6),10) și 12) Cod de procedură penală.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că, deși recurentul a indicat temeiurile de casare a deciziei instanței de apel prevăzute la pct. 4), 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, din conținutul argumentelor formulate se atestă că recursul nu a fost motivat sub aceste aspecte, iar criticile aduse se subscriu temeiului de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) al normei precitate, potrivit căroră hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând decizia contestată, în raport cu temeiul invocat de recurent prin prisma prevederilor pct. 10 alin.(1) art. 427 Code de procedură penală, Colegiul penal constată lipsa cărorva temeiuri de casare, deoarece instanța de apel just a respins apelul declarat de apărare în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Dănăuță Victor și a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75-78 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea executării pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia.

Colegiul penal în raport cu motivele invocate în recurs, care sunt declarative, constată că, o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în acest sens, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate întrucât în mod just instanța de apel a menținut sentința, prin care i-a fost aplicată inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării unei pedepsei mai blânde. Mai mult ca atât, argumentele din recursul declarat, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, asupra căroră instanța de apel s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

În prezența circumstanțelor cauzei și anume că, inculpatul a recunoscut vina, gravitatea infracțiunilor comise care se atribuie la categoria celor mai puțin grave,

nu a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune părților vătămate, de personalitatea inculpatului care la evidența medicului psihiatru și a medicului narcolog nu se află, anterior a fost condamnat la pedepse neprivative de libertate, ce denotă faptul că inculpatul nu a făcut concluzii pozitive pentru sine și a comis alte infracțiuni, iar pedepsele aplicate anterior nu și-au atins scopul, inculpatul activitatea sa infracțională cu scop de cupiditate, Colegiul penal reține legală concluzia instanței de apel referitor la executarea reală a pedepsei închisorii, deoarece pedeapsa stabilită, este proporțională faptelor comise de către inculpat, circumstanțelor cauzei și personalității acestuia.

Instanța de recurs precizează că, față de natura și gravitatea faptelor comise, a circumstanțelor reale privind săvârșirea acestora și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea ei reală, este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la corijarea și reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de faptele comise.

Mai mult, Colegiul penal conchide că, la stabilirea pedepsei cu închisoarea, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată indicând din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului Dănăuță Victor pentru faptele comise este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale, astfel că instanța de apel și-a motivat soluția referitor la iraționalitatea numirii pedepsei inculpatului non privative de libertate motiv din care se respinge argumentul recurentului precum că, *„instanța de apel neîntemeiat a respins solicitarea apărării, de a-i fi aplicată inculpatului o pedeapsă mai blândă cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal deoarece în privința cet. Dănăuță există un șir - de circumstanțele atenuante ce sunt valorificate în favoarea acestuia”*. Or, instanța de apel a reținut că, chiar dacă inculpatul a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise, a conlucrat cu organul de urmărire penală, reeducarea și corectarea inculpatului va fi posibilă anume prin executarea pedepsei cu închisoare și executarea reală a ei, ori datele despre persoana inculpatului în mod cert au demonstrat că acesta nu poate fi corectat fără a fi izolat de societate, deoarece numărul și frecvența infracțiunilor comise au dovedit cert că, inculpatul sustrage bunurile materiale ale altor persoane în scop de cupiditate, care a devenit îndeletnicire a inculpatului în vederea întreținerii sale materiale în societate.

Urmează a fi respins și argumentul apărării precum că, *„circumstanțele atenuante, denotă faptul că inculpatul a conștientizat acțiunile sale, iar corectarea și reeducare acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse minimale, prevăzută de normele incriminate, în coroborare cu reducerea pedepsei prin aplicarea art.364¹ Cod procedură penală”* deoarece instanța de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Dănăuță Victor și-a motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75-78 Cod penal, cu referire la aplicarea prevederilor art. art.364¹ Cod procedură penală în privința inculpatului Colegiul menționează că, cauza a fost examinată în procedură generală astfel, ultimul nu poate beneficia de reducerea cu 1/3 a limitelor pedepsei prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Totodată Colegiul atestă, că autorul recursului critică soluția instanței de apel, în partea modului de executare a pedepsei stabilite, mai exact nu este de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, solicitând aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal.

Ținând cont de prevederile art. 90 Cod penal, Colegiul penal reține ca întemeiate constatările instanței de apel și anume că, în prezenta cauză, nu s-au stabilit careva circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, reieșind din faptul că, inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, la pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, apoi cu amenda penală, nu a conștientizat cele săvârșite și a comis infracțiuni noi, astfel, fiind predispus în continuare de săvârșirea altor infracțiuni, iar aceste circumstanțe ale cauzei penale denotă cert la necesitatea aplicării inculpatului pedepsei privative de libertate, astfel nefiind stabilit faptul că, inculpatul a conștientizat pericolul social al faptei comise și care este atitudinea dânsului față de cele comise.

Totodată, Colegiul Penal notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod Penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

În această ordine de idei, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, dispunerea în privința acestuia a suspendării condiționate a pedepsei, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor de către inculpat și alte persoane a altor infracțiuni.

Urmează a fi respinsă și solicitarea apărării precum că, „*este necesar de a aplica în privința cet. Dănăuța amnistia, or, acesta a săvârșit infracțiuni mai puțin grave*”. La acesta aspect Colegiul penal constată că, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, or, la caz, instanța de apel întemeiat a constatat că, inculpatul Dănăuță Victor cade sub incidența restricțiilor formulate în art. 6 lit. h) din Legea nr. 243 și în privința lui nu poate fi aplicat actul de amnistie respectiv.

Prin urmare, Colegiul conchide că, decizia instanței de apel în partea individualizării pedepsei lui Dănăuță Victor cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, pedeapsa fiind individualizată conform prevederilor legale ce reglementează acest aspect, iar argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CoEDO.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, recursul ordinar declarat de avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului, fiind vădit neîntemeiat, fapt ce condiționează soluția inadmisibilității acestuia.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Dănăuță Victor Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 martie 2023**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie